

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Eiusdem ex epistola ad episcopos destinata qui sub ipso erant, vt non
manus imponerent per pecunias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

HADRIANVS ACTIO VIII. CONSTANTINVS IMP. 659

P. I.
ANNO CHRISTI
787.

Διποδίδηται. Δωρεάν, Φρούριον, ἐλαζέτη,
Δωρεάν δέ τε ὁ εχός πῶς ημανάκτητος Γέ-
γες ὅπλα τῷ Σιμωνίῳ δεγνελον ἵστερ
τῆς τοῦ πεθάνατος χάρετος περιστομι-
στην; τὸ δεγνελον θυ, Φρούριον, σὺν σοὶ
εἴης απόλαθιν, ὃν τὸν οὐρανὸν περι-
πλέων τὸν θεοῦ διὰ χειραπόντων κτεῖθαι.
Ἐκ τούτου οὐνόματος λόγος αἰ-
τη παλαιόνεμα ρήματα τῷ ἑγγαστι-
μάτων. Πί σφι δύ νης δοῖν αἴτιον αὐτῶν
αὐτολλαγματα; ἀκούει τῷ Δαΐδα πο-
ροῦ τοσούτοις καὶ λέγοντος· Πί δύτα ποδῶν
πῶ κνείσι τοῖς παντοῖς αἵτια πεπο-
νέμοι; ἐκ τούτου οὐνόματος δωρεάν δομῆσαι τοῖς
ποντούν αὐτάξια τῆς απόδυσης χάρετος.
Ἐν δέρον αἴτιον, ιφιλακτὴ τῷ δωρη-
τήντος. ὁ διάκονος τοῦ θησαυρού, οὐδὲ πι-
μελῶς ἀπαγαγεῖ τῷ δοθέντος, δηλαδή φιλα-
κτῶς αἴτιον τῷ δεδημένῳ.

Τοῦ ἀντί γένεται τῆς Ὀπιστολῆς τῆς ποτε,
τὸν οὐφέαντὸν Ὀπιστολότοις, ὡς
μὴ χριστονεῖν ὅπλα χει-
μασιν.

Νομίζοσι μὴ ἀμδρταίνειν, τῷ μὴ
άμα περισταλμένειν, δηλαδὴ μή τοι
χριστονεῖν λαμβάνειν. λαβεῖν δέ δέσιν
στεμμήποτε τὸ λαβεῖν. παρακελώσιν,
παντὶς τοι περισσόδον, μᾶλλον δὲ
τοι περισσαχωρίων τοι ὅπλα γένενται
δυστέρεοτε, καὶ μὴ ταῖς χειράς μολισθω-
τες ποιούντοις λήμμασιν, έαν τὸν αἰ-
ξίοντα ποιούντε τῷ Ὀπιστελεῖν ἀγνα μη-
τέλεα.

Εκ τῆς βίου τῆς ἀγίου Ιωάννου τῆς
Χρυσοσόμου.

Προσῆλθεν ὁ τῆς μακρηγορείας ι-
μῆν αἴπος τοῖς Ὀπιστολότοις πάντοις Εὐσέ-
βιος ὁ καπιτέρος τῷ ἔξι λειποῦν Ὀπι-
Concil. Tom. 19.

venumdat. *Graitis*, inquit, acce- Matth. 10.
pistis, gratis date. Vides, qualiter
indignatus Petrus sit contra Si-
monem, pecuniam pro Spiritus
sancti gratia offerentem? *Pecu-* Act. 8.
nia tua, inquit, *tecum sit in per-*
ditionem; *quia existimasti donum*
Dei per pecuniam possidere. Non
est ergo euangeli firmo, sicut
verba qua venduntur a ventri-
loquis. *Quid enim dabit quis-*
quam dignum pro eis in com-
mutationem? Audi Dauid ha-
sitantem atque dicentem: *Quid Psalm. 115.*
retribuam Domino pro omnibus
qua retribuit mihi? Non possunt
ergo munera dari de hoc condi-
gna gratia, quae ab ipso est. V-
num est donum dignum, custo-
dia videlicet eius quod dona-
tum est. Qui dedit tibi thesau-
rum, non precium repetit da-
ti, sed custodiam dignam eius
quod datum est.

Eiusdem ex epistola ad episcopos
destinata qui sub ipso erant,
ut non manus impone-
rent per pecunias.

Existimant se non peccare,
quia non pariter cum manus
impositione munus accipiunt.
Accipere autem est, quando-
cumque accipiatur. Rogo er-
go, ut hanc oblationem, imo
vero * terrenum commodum * inducio-
nem in ge-
hennam
deponatis, &c ne manus talibus
contaminantes acceptationibus,
vosmetipso indignos faciatis
celebrandi sancta mysteria.

De vita sancti Ioannis oris
aurei.

Accessit ille qui longæ nobis
erat disputationis auctor, ad epi-
scopos omnes, Eusebius videli-
cet accusator sex reliquorum e-

O o o o ij